

alene opstiller et maksimum for sikkerheden, således som det er tilfældet ved et skadesløsbrev. Et ejerpan-tebrev fikserer heller ikke i sig selv den gæld, ejerpan-tebrevet gives til sikkerhed for, jf. Ugeskrift for Retsvæsen 1983.170 V og Ugeskrift for Retsvæsen 1978.692 B vedrørende 1908-lovens § 1, stk. 2. Denne praksis videreføres.

Udstedelse af *veksel* eller *check* etablerer ikke et særligt retsgrundlag for den fordring, som udstedelsen vedrører.

Til nr. 2

Efter forslaget i nr. 2 skal der også gælde en forældelsesfrist på 10 år, når *fordringen er registreret i en værdipapircentral*.

Bestemmelsen har sammenhæng med den gældende regel i værdipapirhandelslovens § 73, hvorefter der for fondsaktiver – dvs. dematerialiserede værdipapirer, der er registreret i en værdipapircentral – henvises til de almindelige forældelsesregler. Ved forslaget i stk. 1, nr. 2, sidestilles obligationer, som er fondsaktiver, udtrykkeligt med gældsbreve.

Udtrykket »en værdipapircentral« omfatter ikke blot den eksisterende danske værdipapircentral, men også andre fora, hvor gældsbreve kan eller i fremtiden vil kunne registreres.

Det bemærkes, at aktier også er omfattet af begrebet fondsaktiver, men da aktier er udtryk for en ejendomsret og ikke omfattes af det almindelige fordringsbegreb, forældes aktier ikke. Fordring på aktieudbytte er derimod omfattet af værdipapirhandelslovens § 73, således at de almindelige forældelsesregler finder anvendelse herpå. Der foreslås ingen særregel herom, og fordring på selskabsudbytte vil således forældes efter den almindelige regel i § 3.

Til nr. 3

Bestemmelsen om særligt retsgrundlag omfatter herudover – på samme måde som efter gældende ret – krav, hvis eksistens og størrelse skriftligt er anerkendt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse, jf. nr. 3.

Fordringens »eksistens og størrelse« skal skriftligt være anerkendt eller fastslået ved forliget eller afgørelsen, og bestemmelsen finder således ikke anvendelse, hvis forliget eller afgørelsen blot fastslår grundlaget for fordringen, f.eks. et erstatningsansvar.

Kravet om skriftlighed skal forstås således, at der skal være benyttet skrifttegn, men ikke at der nødvendigvis skal være tale om et papirdokument. Der kan således være tale om et digitalt dokument. Kravet om

skriftlighed udelukker derimod mundtlige tilkendegivelser.

»Forlig« omfatter både *retsforlig* og *frivillige forlig*. En af skifteretten stadfæstet *tvangsakkord* og en kendelse om *gældssanering* har virkning som et retsforlig, jf. konkurslovens § 189 og § 226, stk. 1. Et konkursbos anerkendelse af en anmeldt fordring indebærer derimod ikke, at fordringen mod skyldneren får et særligt retsgrundlag.

Herudover er *domme* omfattet af bestemmelsen, og det samme er *voldgiftskendelser*.

Domme, voldgiftskendelser og retsforlig på grundlag af *anerkendessøgsmål* vil etablere et særligt retsgrundlag, i det omfang kravets størrelse følger eller kan udledes af dommen eller forliget.

En *opgørelse i fogedretten* i forbindelse med foretagelse af udlæg etablerer som udgangspunkt, jf. nedenfor vedrørende den særlige betalingspåkravsordning, ikke et særligt retsgrundlag, jf. Ugeskrift for Retsvæsen 2001.1275 H og Ugeskrift for Retsvæsen 2000.2194 V vedrørende 1908-lovens § 1, stk. 2. Denne praksis videreføres. Heller ikke en opgørelse af gælden i fogedretten i forbindelse med en tvangsauktion kan anses for et særligt retsgrundlag.

For renter mv. af fordringer med særligt retsgrundlag foreslås dog i § 19, stk. 7, en særlig ordning. Hvis der for en fordring med særligt retsgrundlag sker afbrydelse af forældelsesfristen ved indgivelse af anmodning om udlæg, løber en ny forældelsesfrist på 10 år *også* for de under fogedforretningen opgjorte omkostninger og uforældede renter.

Bestemmelsen i § 5, stk. 1, nr. 3, omfatter desuden – på samme måde som efter gældende ret – *betalingspåkrav påtegnet af fogedretten* efter reglerne i retsplejelovens kapitel 44 a. Også (udenretslige) inkassoomkostninger, som er medtaget i betalingspåkravet, tilføjede sagsomkostninger samt renter frem til den dag, hvor fogedretten giver betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser, er omfattet af det særlige retsgrundlag.

Udtrykket »anden bindende afgørelse« omfatter – foruden voldgiftskendelser – bl.a. visse administrative afgørelser og ankenævnsafgørelser.

Visse *brancheklagenævn* – f.eks. Pengeinstituttankenævnet og Ankenævnet for Forsikring – har vedtægter, hvorefter den indklagede virksomhed ved at undlade at reagere inden en vis frist anses for at have tilsluttet sig nævnets afgørelse med den virkning, at afgørelsen har bindende virkning for virksomheden. For andre private nævn – f.eks. Danske Malermestres Garantordning og Byggeriets Ankenævn – gælder det, at virksomheder, der har tilsluttet sig det pågæl-